

TANIKAVA SUNTARÓ

Élni

Az, hogy élek,
 Most az, hogy élek
 Az a szomjúság,
 Az a fák levelei között a napfény,
 Egy dallam, ami véletlenül eszembe jut,
 Egy tüsszentés,
 Hogy fogom a kezed

Az, hogy élek,
 Most az, hogy élek
 Az egy miniszoknya,
 Az a planetárium,
 Az Johann Strauss,
 Az Picasso,
 Az az Alpok,
 A váratlan találkozások a gyönyörű dolgokkal
 És a
 Rejtőzködő gonosz óvatos elutasítása

Az, hogy élek,
 Most az, hogy élek
 Az az, hogy sírhatok,
 Az az, hogy nevetethetek,
 Az az, hogy dühbe gurulhatok,
 Az a szabadság

Az, hogy élek,
 Most az, hogy élek,
 Az most egy távoli kutyaugatás,
 Az most a Föld, ahogy kering,
 Az most egy csecsemő, ami épp felsír valahol,
 Az most egy katona valahol, aki épp megsebesül,
 Az most egy hinta, ahogy kileng,
 Az ez a pillanat, amely épp múlik el

Az, hogy élek,
 Most az, hogy élek
 Az a madarak verdeső szárnya,
 Az a morajló tenger,
 Az egy csiga araszolása,
 Az emberi szeretet,
 A kezed melege,
 Ez az úgynevezett életem

Tiszta Föld¹

Hogy vagyok, ami vagyok, ez elől nincs menekvés,
két szem, két fül, egy orr és egy száj, ezek átlagos kombinációja.
Mindig bátran, semmivel sem törődve álltam előttetek,
talán mert volt mit titkolnom, épp azért.

Egy koszos csempékkel kirakott üres szobában
rég látott barátom: friss halott.
Körülötte vére és zsigerei,
megfeneklett árva kenu, amit a boncasztalra vetett a hullám,
örökre üres, semmit sem rejteget többé,
csak a napként ragyogó neoncső fényét hagyta ránk.

A világosság félelmetesebb a sötétségnél.
A tenger csillámló felszíne alatt miféle csúfságok tűnhetnek
gyönyörűnek?
Az örökkévaló dolgok előtt visszatérünk a homokszemek közé,
fülünkben a gúnyos kiabálás is, a nevetés is távoli hullámok
zúgásává csendesül.

Ha végül valóban eljutnék a – hogy is mondják? – Tiszta földre,
ott vajon milyen arcot vághatnék,
ha a Buddha, az angyalok, meg a többi ilyen, mindentudóan
átlátnának rajtam?

Ha halhatatlan lennék, el kéne veszítsem a titkaim,
a titkolózást magát sem ismerném már.
Az ellenséges pillantásokkal teli halandó lét lármája miatt befo-
gott fülekkel,
a kora téli fák árnyékának foltjaiban, ott vagyok.

1 A Tiszta Föld buddhizmus, más néven amidizmus, a mahájána buddhizmus leágazása, a kelet-ázsiai buddhizmus egyik legnépszerűbb irányzata, amely Amitábha Buddha kultuszára épül. Ebben a hagyományban a Tiszta Föld birodalmába való belépés megegyezik a megvilágosodással.